

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/277/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214202644
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6214202644.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miriam Sninskej, v právnej veci navrhovateľa A. Y. O. - C. V., M. X/XX, XXX XX V., IČO: XX XXX XXX., proti odporcovi Slovenská správa ciest, generálne riaditeľstvo, Miletičova 19, P.O. BOX 19, 826 19 Bratislava, IČO: 00 003 328, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.237,15 Eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 9Cb/14/2014-177 zo dňa 18. júna 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 9Cb/14/2014-177 zo dňa 18. júna 2015 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal, aby bol odporca zaviazaný titulom náhrady škody zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.237,15 Eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 22.8.2012 do zaplatenia. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že dňa 15.4.2012, v čase okolo 18.00 hod. vchádzal motorovým vozidlom továrenská značka H. L. U ev. č. V. XXX M. do Y. F. zo smeru od Z. po štátnej ceste I/75. Vo svojom jazdnom pruhu nečakane zbadal skupinu motorkárov, ktorí „rezali“ pravotočivú zákrutu, preto navrhovateľ v snahe vyhnúť sa zrážke viedol vozidlo k pravej časti jazdného pruhu, ktorý bol totálne zničený od jazdy návesov, čím sa dostal na okraj cesty tak, že si spôsobil na vozidle škodu. Navrhovateľ tvrdil, že šírka vozovky bola v danom mieste nezodpovedajúca STN 73 61 01, ktorá predpisuje v oblúku cesty rozšírenie jazdného pruhu, avšak na mieste samom tak tomu nebolo, keď jazdný pruh bez náležitého dopravného značenia bol v jeho jazdnom pruhu zúžený. Správca komunikácie mal takto na úseku 24 m ryhu namiesto vozovky, čím si správca nesplnil povinnosti pri správe štátneho majetku. Správca túto chybu následne v krátkej dobe odstránil, o čom sa navrhovateľ presvedčil, keď opakovane cestoval touto trasou. Následkom popísaných udalostí a zanedbania povinnosti správcom štátnej cesty I/75 vznikla navrhovateľovi škoda, ktorá spočíva v sume 326,09 Eur za odťah vozidla z miesta havárie do servisu P. p. E. vo Y. F. a vecných nákladov spojených v pokračovaní cestovania do obce G., okres X. B., kde musel prenocovať. Z obce G. navrhovateľ dňa 16. 4. 2012 cestoval do servisu H. v X. B., kde bola učená odborná technická prehliadka vozidla a pneumatika obutá na nový disk, čo predstavovalo sumu 577,64 Eur, ďalej si uplatňoval cestovné z V. do F. a späť v sume 43,26 Eur. Navrhovateľ tvrdil, že škoda spočíva aj v ušlej mzde na zárobku za deň 15. 4. 2012, kedy sa zúčastnil objasňovania dopravného priestupku na ODI vo Veľkom Krtíši, čo spolu činí 11,28 Eur x 6 hodín, t.j. 67,68 Eur. Ďalej škoda spočíva v ušlej mzde za ďalšie dni 16. 4. 2012, kedy cestoval z obce G. do servisu X. B., čo predstavuje 11,28

Eur x 4 hodiny, teda 45,12 Eur a ešte za deň 21. 5. 2012, kedy musel navrhovateľ cestovať na odročené pojednávanie, ktoré bolo pôvodne určené na 16. 4. 2012, čo spolu predstavuje 11,28 Eur x 12 hodín, t.j. 135,36 Eur, čo spolu predstavuje žalovanú sumu 1.237,15 Eur.

Navrhovateľ v priebehu konania zotrval na všetkých dôvodoch uvedených v návrhu, pričom doplnil, že vozidlo bolo poistené, a keďže v danom úseku cesty nebola umiestnená výstražná značka, ktorá by prikazovala vodičom jazdiť obmedzenou rýchlosťou, nemal dôvod jazdiť rýchlosťou nižšou, ako je povolená v uzavretej obci, t.j. 50km/hod.

Odporca považoval návrh za nedôvodný a špecifikáciu škody predloženú navrhovateľom tiež považoval za neodôvodnenú. Poukázal na to, že navrhovateľ nie je v pracovnoprávnom pomere, ale je samostatne zárobkovou činnou osobou, teda jeho príjem sa neodvíja od minimálnej mzdy. Navrhovateľ má zo svojho podnikania zisk, ktorého výšku nepreukázal a rovnako nepreukázal ani to, či u neho došlo k ujme spočívajúcej v nedosiahnutí očakávaného zisku. Zároveň poukázal na to, že k škodovej udalosti došlo v nedeľu, t.j. v deň pracovného pokoja, a navrhovateľ nepreukázal, či jeho účasť na pojednávaní na Okresnom súde Nové Zámky bola súkromná, resp. či išlo o výkon jeho podnikateľskej činnosti. Podľa odporcu je povinnosťou každého vodiča nielen prispôbiť jazdu povolenej rýchlosti na danom úseku cesty, ale aj stavu a povahe vozovky. Tieto povinnosti ukladá vodičom zákon, pričom cesta, na ktorej mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda je cestou I. triedy a patrí pod údržbu a správu Slovenskej správy ciest. Odporca v ničom nepochybil a za škodu, ktorá mala navrhovateľovi vzniknúť nenesie zodpovednosť.

Vedľajší účastník s návrhom navrhovateľa nesúhlasil a uviedol, že z navrhovateľom deklarováných jednostranných tvrdení nie je možné vyvodiť záver, že za vzniknuté škody by mal niesť zodpovednosť odporca, ako správca komunikácie. Je potrebné prihliadnúť na všetky okolnosti v čase škodovej udalosti, t.j. či navrhovateľ sa naozaj pohyboval maximálnou povolenou rýchlosťou pre daný úsek komunikácie, či prispôbil jazdu poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a podobne.

Okresný súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi predloženými v spise, po vykonaní dokazovania výsluchom svedka V. F. dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by odporca pochybil najmä v tom, že daný úsek cesty neoznačil príslušným dopravným značením. Súd poukázal na ustanovenie § 9a ods. 1 Zákona č. 135/1961 Zb., ktoré upravuje, že užívatelia diaľnic, ciest, alebo miestnych komunikácií nemajú nárok na náhradu škody, ktorá im vznikla z ich stavebného stavu, alebo dopravnotechnického stavu. Navrhovateľ je v postavení užívateľa I. triedy, teda nemá nárok na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť. Taktiež súd konštatoval, že vyčíslenie náhrady škody zo strany navrhovateľa je nedostatočné, pretože postráda príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Navrhovateľ navyš ničím nedokladoval, či v dňoch 16.4.2012 mal vytyčené pojednávanie na Okresnom súde v Nových Zámkoch, a taktiež akým spôsobom si vypočítal ušlú mzdu za dni 15.4. a 16.4.2012.

Z priestupkového spisu, ktorým bola objasňovaná škodová udalosť Okresným riaditeľstvom PZ, odborom poriadkovej a dopravnej polície, ODI Veľký Krtíš, č.k. ORPZ-VK-OPDP61-DN-7/2012 súd zistil, že objasňovaním dopravnej nehody, ako aj z odborného vyjadrenia znalca bol prijatý záver, že vykonaným objasňovaním nebolo zistené, že priestupok spáchala konkrétna osoba a z predložených podkladov nie je možné z technického hľadiska jednoznačne potvrdiť ale ani vyvrátiť, či výpoveď vodiča, t.j. poškodeného vozidla zodpovedá zistenému stavu a deklaroványm následkom. Takýto záver bol prijatý aj v znaleckom posudku zo dňa 10.5.2012 vypracovanom A. G. F., znalcom z odboru cestná doprava, technický stav cestných vozidiel, odvetvie nehody v cestnej doprave a odhad hodnoty cestných vozidiel.

Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ako účastníkovi v spore úspešnému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil.

Rozsudok napadol odvolaním navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odporca je povinný vyplatiť navrhovateľovi škodu vo výške 1.237,15 Eur istiny s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 22.8.2012 do zaplatenia. Zároveň žiadal, aby bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 1.338,14 Eur.

V odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom prvostupňového súdu s tým, že si navrhovateľ uplatnil právo na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko na pojednávaní dňa 18.12.2014 si navrhovateľ uplatnil právo na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka z titulu všeobecnej prevenčnej povinnosti, ktorú si správca ciest nesplnil. Odvolateľ vytýka súdu prvého stupňa, že sa dôsledne neriadil rozsahom návrhu, pričom podľa jeho názoru, je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že správca cesty, ako právnická osoba, ktorá ma povinnosť udržiavať zjazdnosť cesty si nesplnila svoju povinnosť. Odvolateľ poukázal na konkrétne parametre cesty, na ktorej došlo ku škodovej udalosti, na to, že jazdný pás nie je označený bielou čiarou, ktorá po každej strane cesty ohraničuje jazdný pás a tvrdí, že samotný jazdný pás je nepravidelne vylomený a je nespochybniteľné, že nemá predpísaný parameter 3,5 m šírky v jednom smere jazdy. Výškové pomery medzi jazdným pásom a krajinou nemôžu mať výškový rozdiel 18 cm, tak ako bolo v tomto prípade. Navrhovateľ tiež zastáva názor, že okresný súd vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom súd sa v danom prípade musí riadiť ustanovením § 9a ods. 2 Zákona č. 135/1961 Zb. (cestný zákon) podľa ktorého správcovia diaľnic, ciest a miestnych komunikácií zodpovedajú za škody, ktoré vznikli užívateľom týchto komunikácií, a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti , okrem prípadu, že preukážu, že nebolo v medziach možnosti tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 28.5.2015 doručil súdu fotografiu, ktorou dokumentoval súdu, že odporca cca 10 dní po kolízii doplnil asfaltovou kameninou časť rozdrvenej vozovky, teda odporca potvrdil, že bolo v jeho možnostiach závalu odstrániť. V odôvodnení rozsudku toto nie je vôbec opísané, čím nie je naplnená základná požiadavka podľa ktorej má byť rozsudok preskúmateľný, čo je podľa ustálenej praxe ústavného súdu dôvod na zrušenie rozsudku prvostupňového súdu pre nedostatok dôvodu, čo vyplýva z článku 46 ods. 1 Ústavy SR.

Odvolateľ tiež poukázal na to, že všeobecná občianskoprávna prevencia podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka je právnou povinnosťou, ktorej porušenie predstavuje protiprávne konanie a má za následok, pri splnení ďalších podmienok, vznik všeobecnej občianskoprávnej povinnosti podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by odporca dodržal technické parametre cesty, ako ju deklaruje odporca vo svojich pasportoch, tak by nedošlo k poškodeniu vozidla navrhovateľa, lebo šírka pneumatiky vozidla je 20 cm a biela čiara oddeľujúca jazdný pás od krajnice má šírku 25 cm + 25, cm spevnená šírka krajnice = 50 cm, čo by garantovalo bezpečný prejazd vozidla navrhovateľa. Z uvedených dôvodov je podľa názoru navrhovateľa nesporné, že odporca nevykonal všetko preto, aby zabránil predchádzaniu škôd na kritickej zatáčke, ktorou sa vstupuje do mesta Y. F. zo smeru od Z.. Navrhovateľ k odvolaniu predložil mapu CDB.

Odporca sa vyjadril k odvolaniu navrhovateľa a uviedol, že sa stotožňuje so závermi rozsudku prvostupňového súdu a žiada, aby ho odvolací súd potvrdil.

Vo vyjadrení uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za správny a stotožňuje sa s jeho závermi. K poukázaniu navrhovateľa na ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka v platnom znení, z ktorého odvodzuje navrhovateľ zodpovednosť odporcu na náhradu škody, odporca uviedol, že o vzťah príčinnej súvislosti medzi porušením preventívnej povinnosti a škodou v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka ide, ak je medzi porušením povinnosti predchádzať škodám a škodou vzťah príčiny a následku, čo vyplýva z rozsudku NS SR č. 2Cdo/292/2006. Odporca sa k porušeniu právnej povinnosti vyjadril v rámci prvostupňového konania stanoviskom zo dňa 6.8.2014, na ktorom v celom rozsahu zotrvala. Súd sa s touto otázkou vysporiadal na strane 4 rozsudku, keď poukázal na skutočnosť, že zodpovednosť správcu cesty sa posudzuje podľa príslušných ustanovení Zákona č. 135/1961 Zb. v platnom znení v spojení s Vyhláškou č. 35/1984 Zb., ktoré sú špeciálnym predpisom voči Občianskemu zákonníku, ako všeobecnému predpisu, a to v zmysle uplatnenia zásady *lex specialis derogat legi generali*. Všetky tvrdenia navrhovateľa, ako parametre cesty v mieste nehody, šírka krajnice, jazdného pásu, šírka bielej čiary, (správne vodiacej čiary), vyznačenie jazdného pásu bielou vodiacou čiarou, stav a parametre jazdného pásu a výškové pomery, aj keď sú to len subjektívne hodnotenia navrhovateľa nepodložené dôkaznými listinami, sú všetko atribútmi stavebného stavu cesty a dopravno-technického stavu cesty. Zároveň odporca poukázal na zákonné ustanovenia cestného zákona a uviedol, že zo zákonných ustanovení vyplýva, že „ šírka vozovky“, a teda aj nedostatočná šírka vozovky nie je závadou v zjazdnosti v zmysle § 9a ods. 2 cestného zákona v spojení s § 12 ods. 2 vykonávacej vyhlášky k cestnému zákonu, ale jedná sa o dopravno-technický stav cesty v zmysle § 13 ods. 1 vyhlášky. Odporca má za to, že navrhovateľ pri manévri s vozidlom, ktorý vykonal v snahe vyhnúť sa protiúdcim motorkám, zasahujúcim

do jeho jazdného pruhu, zišiel so svojim autom mimo vozovku, pričom stav komunikácie mimo vozovky nemožno označovať za závalu v zjazdnosti komunikácie. Zo samotnej fotodokumentácie predloženej navrhovateľom vyplýva, že navrhovateľ zišiel s vozidlom mimo vozovku, a teda sa nejedná o „rozdrvenú vozovku“, ako ju navrhovateľ začal označovať v odvolaní reagujúc na argumentáciu odporcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p., ako vecne správny potvrdil.

Rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený v zmysle § 211 ods. 2 a § 156 ods. 1 O.s.p. V zmysle ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p. bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 9.12.2015.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ návrhom podaným dňa 15.4.2014 si uplatnil proti odporcovi právo na náhradu škody spôsobenú neplnením si povinnosti pri správe majetku, konkrétne správe štátnej cesty I/75, ktorá mala vzniknúť na vozidle navrhovateľa, ako aj ušlý zisk, ktorý navrhovateľ písomne špecifikoval. Okresný súd na návrh odporcu uznesením č.k. 9C/14/2014-98 zo dňa 13.8.2014 pripustil, aby do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu - spoločnosť KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, nakoľko odporca mal v čase vzniku škody s touto spoločnosťou uzatvorenú poisťovňu zmluvu na poistenie zodpovednosti za škodu. Súd pribral vedľajšieho účastníka v súlade s § 93 O.s.p. Prvostupňový súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi predloženými v spise, po vyžiadaní si priestupkového spisu a vykonaní svedeckého dokazovania dospel k názoru, že odporca nezodpovedá v zmysle cestného zákona za škodu navrhovateľa a zároveň navrhovateľ nepreukázal uplatnený ušlý zisk, a preto návrh zamietol.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len „cestný zákon“) v znení jeho neskorších predpisov užívateľa diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií nemajú nárok na náhradu škody, ktorá im vznikla zo stavebného stavu alebo dopravnotechnického stavu diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií.

Podľa § 9a ods. 2 cestného zákona, správcovia diaľnic, ciest a miestnych komunikácií však zodpovedajú za škody, ktoré vznikli užívateľom týchto komunikácií a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti, okrem prípadu, že preukážu, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť.

Podľa § 12 ods. 2 Vyhlášky č. 35/1984 Zb. v platnom znení, závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú také zmeny v zjazdnosti týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Závadami v zjazdnosti sú najmä

a) ojedinelé výtlky, výmole a hrbole v inak bezchybnom povrchu súvislého úseku vozovky, nevhodne uložený udržiavací materiál, spadnuté stromy a kamene, poškodené dopravné značky a iné prekážky, ak sa na ne predpísaným spôsobom neupozorňuje,

b) znečistenie vozovky, poškodenie vozovky a iné závady spôsobené užívateľmi komunikácie alebo prevádzkovateľmi činností v okolí diaľnic, ciest a miestnych komunikácií,

c) ojedinelé miesta s poľadovicou, ktorá vznikla námrazou, zamŕzaním stekajúcej vody na vozovku z okolia alebo vôd stojacich na vozovke v dôsledku zlej funkcie zariadenia na odvodnenie komunikácie.

Podľa § 13 ods. 1 Vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách, stavebným stavom diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie sa rozumie ich kvalita, stupeň opotrebenia a povrch, pozdĺžne alebo priečne vlny, hojné výtlky, ktoré nemožno odstrániť bežnou údržbou, nosnosť vozovky, mostov a priepustov a vybavenie komunikácie z hľadiska bezpečnosti dopravy (dopravné značky a zariadenia, bezpečnostné a ochranné zariadenia a pod.).

Podľa § 13 ods. 2 Vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách, dopravno-technickým stavom diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie sa rozumejú ich technické znaky (priečne usporiadanie, priečny sklon a šírka vozovky, smerové oblúky, pozdĺžne sklony a zakružovacie polomery nivelety, druh vozovky a pod.) a začlenenie komunikácie do terénu (rozhľad, nadmorská výška a pod.).

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene doplnení niektorých zákonov vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov vec správne právne posúdil.

Prvostupňový súd správne zistil, že navrhovateľ si uplatňuje svoj nárok podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na čom nič nemení skutočnosť, že navrhovateľ sa zároveň odvoláva na ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka hovorí o všeobecnej zodpovednosti za škodu, teda toto zákonné ustanovenie hovorí o následkoch za vzniknutú škodu, pričom ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka ukladá každému počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí, teda toto ustanovenie ukladá povinnosť k predchádzaniu škodám. Pokiaľ však už ku škode dôjde, je nutné aplikovať zákonné ustanovenie o zodpovednosti za vzniknutú škodu, čo v danom prípade, ako bolo uvedené vyššie je ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je po 1/ protiprávny úkon, po 2/ spôsobenie škody a po 3/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Nakoľko v danom prípade si navrhovateľ uplatňuje objektívnu škodu, keď sa zavinenie nevyžaduje, teda zavinenie škodcu, t.j. odporcu podľa zákona sa predpokladá (prezumcia zavinenia). Zároveň odvolací súd uvádza, že v danom prípade sa zavinenie, ako predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu nevyžaduje, avšak pre daný prípad je nutné, ako správne urobil prvostupňový súd aplikovať ustanovenia zákona č. 135/1961 Zb. v platnom znení o pozemných komunikáciách (cestný zákon), ako aj Vyhlášku č. 35/1984 Zb., ktorá je vykonávacím predpisom k cestnému zákonu, a preto tieto právne predpisy sú voči Občianskemu zákonníku, ako všeobecnému predpisu predpismi špeciálnymi a teda majú prednosť.

Zároveň odvolací súd uvádza, že v danom prípade sa medzi účastníkmi konania jedná o obchodnoprávny vzťah, nakoľko z predloženého osvedčenia o evidencii motorového vozidla vyplýva, že vlastníkom vozidla je A. Y. O.- C., IČO: XX XXX XX, teda fyzická osoba podnikateľ, na majetku ktorého mala vzniknúť škoda. Z tohto dôvodu sa odvolací súd plne stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, ako aj odporcu, že navrhovateľ dostatočným spôsobom nevyšpecifikoval ušlý zisk, ktorého zaplataenia sa domáha. Navrhovateľ ako samostatne zárobkovo činná osoba bol povinný relevantnými listinnými dôkazmi preukázať, aký je skutočný ušlý zisk za jednu hodinu podľa účtovných dokladov, čo však neurobil. Zároveň nedoložil žiadne doklady potvrdzujúce skutočnosť, že v časoch , za ktoré si ušlý zisk uplatňuje, mu nejaký ušlý zisk vôbec vznikol. Z tohto dôvodu, ako správne konštatoval prvostupňový súd, neuniesol navrhovateľ dôkazné bremeno.

Čo sa týka škody, ktorá mala navrhovateľovi vzniknúť na motorovom vozidla, a ktorú si uplatňoval v konaní, odvolací súd uvádza, že aj napriek právnym argumentáciám navrhovateľa ohľadne parametrov cesty, ktoré údajne nespĺňa, je na navrhovateľovi preukázať, že skutok, ktorý sa mal stať tak, ako je popísaný v priestupkovom spise, sa tak stal aj naozaj. O tvrdeniach navrhovateľa neexistujú žiadne hodnoverné dôkazy, pričom pokiaľ sa naozaj vyhýbal motorkárom, práve tieto osoby zavini, že navrhovateľ musel vísť mimo cesty. Z tohto dôvodu sa navrhovateľ nezbavuje zodpovednosti za to, že vzhľadom na stav vozovky mal predvídať, že zo zákruty mu môže vybehnúť iné motorové vozidlo

a týmto skutočnostiam bol povinný prispôbiť svoju jazdu. Na základe dôkazov, ktoré navrhovateľ produkoval v konaní, nie je možné ustáliť, čo vyplýva aj z priestupkového spisu, že navrhovateľ si sám vzniknutú škodu nezavinil, nakoľko zo znaleckého posudku vypracovaného v rámci priestupkového konania jednoznačne vyplýva, že nie je možné určiť osobu, ktorá škodu spôsobila.

Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že v danom prípade je nutné postupovať podľa § 9a ods. 1 cestného zákona, podľa ktorého užívatelia diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií nemajú nárok na náhradu škody, ktorá im vznikla zo stavebného stavu alebo dopravnotechnického stavu diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií. Odvolací súd zastáva názor, že všetky námietky navrhovateľa ohľadne stavu vozovky sú námietkami týkajúcimi sa stavebného stavu alebo dopravnotechnického stavu cesty, na ktorej mu vznikla škodová udalosť. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/170/2006 v spojení s rozsudkom NS SR č.k. 4Cdo/17/2007, z ktorých vyplýva, že šírka vozovky nie je závadou v zjazdnosti v zmysle § 9a ods. 2 cestného zákona v spojení s § 12 vykonávacej vyhlášky k cestnému zákonu.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie, vec právne správne posúdil a dospel k správne právnemu záveru. Taktiež rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil, pričom odvolací súd sa s napadnutým rozsudkom plne stotožnil.

Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, lebo odporca, ako v spore úspešný návrh na ich náhradu nepodal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.